

“Hi havia una vegada...”

...CONTES ENCETATS,
CONTES CONTATS!!!

Maig 2014

UN TRESOR AMAGAT

Inici: Fragment de *El Petit Príncep* d'Antoine de Saint-Exupéry
(Seminari Dinamització Biblioteques Escolars -CRP Baix Llobregat I. Sant Feliu de Llobregat)

Nus: Alumnes 1rA Escola Miquel Martí i Pol, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: Núria Altayó)

Desenllaç: Alumnes 2nA Escola Pau Vila, El Papiol (Tutora: Belén León)

Quan jo era petit vivia en una casa antiga, i la llegenda deia que hi havia un tresor enterrat.

Naturalment no el va descobrir mai ningú, ni potser ningú no l'havia buscat.

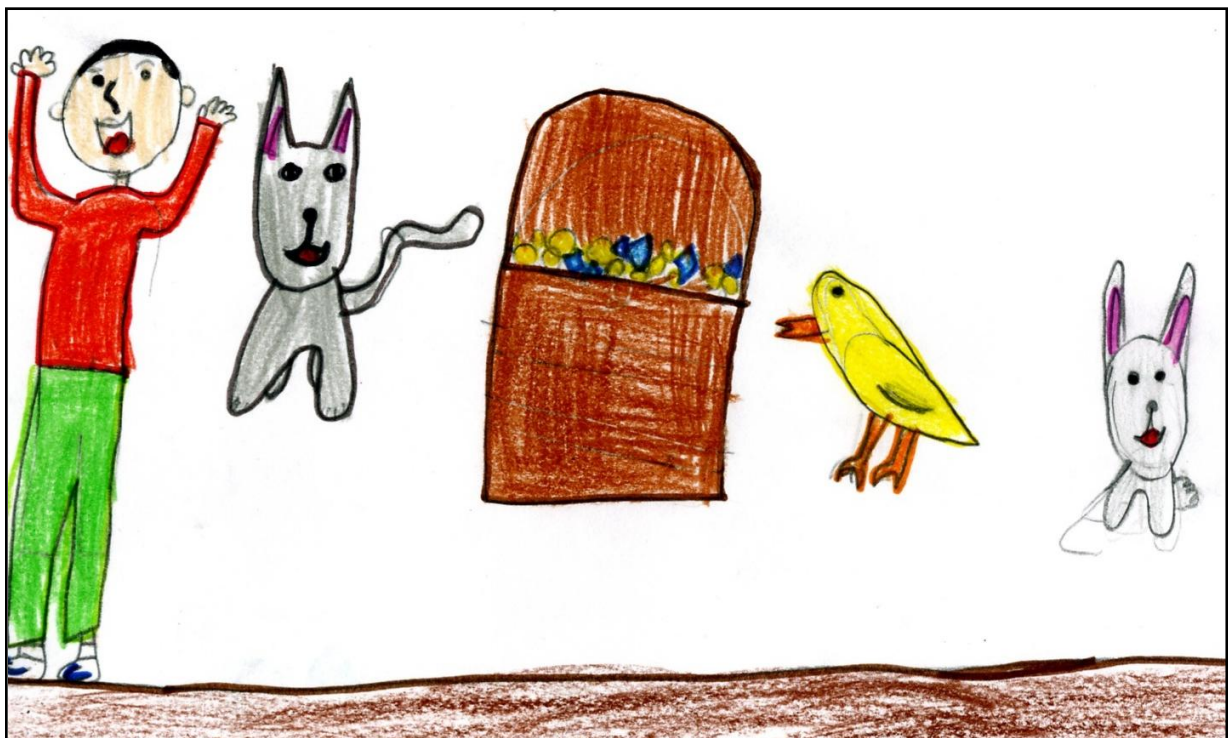
Però la casa on jo vivia amagava un secret.

Sóc un nen molt aventurer i m'agrada moltíssim investigar. Un dia, amb ajuda dels meus amics el gat Tom, l'ocellet Tweety i la conilleta Lluna vam anar fins a la casa on vivia abans, a l'altra banda del bosc.

Vam baixar fins al soterrani i vam començar a fer un GRAN forat. Vam estar més de dues hores excavant però no vam trobar-hi res de res!

Quan ja havíem decidit deixar-ho estar perquè no ens descobrissin, la Lluna va començar a fer sorolls amb el nasset! Vaig mirar què ens intentava dir... i vaig veure la punteta d'un cofre de fusta gegant. El vaig obrir molt emocionat amb l'ajuda del Tweety i a dins hi havia un munt de monedes d'or i alguns diamants.

El Tom també va trobar-hi una carta, així podríem saber de qui era el tresor. El problema és que estava escrita en uns signes que jo no entenia.

Després vaig continuar buscant al forat a veure si trobava alguna cosa que m'ajudés a descifrar la carta.

Per sort vaig trobar uns trossos de paper amb el codi. Després d'ordenar i enganxar els 10 trossos amb cel·lo vaig aconseguir descifrar la carta, que deia:

"Aquest tresor té una trampa, si toqueu els
diamants caureu en un forat molt fons"
Barbanegra

Però va ser massa tard, ja havia tocat el tresor
i.....ohhhhhhhhhhh!!!!!!! Vam caure en un lloc
fosc, semblava una cova.

Vam veure un esquelet, devia ser el pirata perquè
encara portava posat el barret. A la mà tenia un
pergamí.

De sobte, vam sentir un soroll molt fort i un cop. Al nostre costat van aparèixer els meus cosins Berny i Lia que havien tocat el tresor i havien caigut pel forat igual que nosaltres.

Entre tots vam decidir obrir el pergami i llegir-lo:

“Sóc un pirata molt bufó que tenia molts amics però un dia em vaig empípar molt amb ells i vaig amagar el tresor que havia trobat amb una trampa perquè no me'l poguessin treure. Molts anys després, quan el vaig anar a buscar, se'm va oblidar la trampa i vaig caure aquí. Per sortir de la cova havia de tocar el diamant gegant que hi havia al fons, jo no l'he trobat perquè sóc molt vell. Espero que vosaltres tingueu més sort!”

Barbanegra

Els meus cosins i jo vam començar a caminar per la cova. Al cap de molta estona vam trobar el diamant enganxat a les roques.

Al tocar-lo es va obrir una porta que ens va portar un altre cop al soterrani de la casa però el tresor no hi era, havia desaparegut.

Tots junts vam sortir de la casa i vam fer un pacte: no tornariem a la casa ni diríem a ningú l'aventura que havíem viscut!